

Skriftlig begrundelse

Det virker uforståeligt, at Udlændingestyrelsen har udvist Nuriye Yilmaz, gift med Mustafa Yilmaz, der arbejder i Nykøbing Sj. Nuriye Yilmaz er mor til parrets fire herboende børn, hvoraf to går i folkeskole og to i daginstitution.

Det virker ikke mere logisk, at Udlændingestyrelsen bl.a. begrundet afslaget med, at Nuriye Yilmaz' far og hendes to søskende også er bosat i Danmark, samt at styrelsen i afslaget har lagt vægt på, at hendes ægtefælle taler dansk, og at han også har to søskende i Danmark. Det, at hovedparten af begge ægtefællers familie er bosat i Danmark, bruges således som argument for afslag på Nuriye Yilmaz' opholdstilladelse, hvilket ikke umiddelbart virker som udtryk for en fast og fair holdning.

Kl. 15.50

Ole Sohn (SF):

Normalt går jeg ikke så meget ind i Integrationsministeriets område, for jeg er sådan set grundlæggende uenig i integrationspolitikken, men en gang imellem bliver jeg noget overrasket, og det er jeg så blevet i den her sag, og det er baggrunden for spørgsmålene, over, at et menneske har fået afslag på opholdstilladelse i Danmark med den begrundelse, at vedkommendes og vedkommendes ægtefælles samlede tilknytning til Danmark ikke er stor nok. Virkeligheden er, at der er tale om en mor, hvis mand har opholdstilladelse, arbejde, er forsørger, ikke ligger det offentlige til last, at parrets fire børn har fået opholdstilladelse, og så udviser man moderen med den begrundelse, at familiens samlede tilknytning ikke er stor nok. Hele familien bor i Danmark.

Og ikke nok med det skriver man i afslaget som begrundelse, at det er taget i betragtning, at moderens far og to søskende er bosat i Danmark. Det er en begrundelse for udvisningen.

En anden begrundelse for udvisningen er, at styrelsen ved afgørelsen har taget i betragtning, at vedkommendes ægtefælle taler dansk og har to søskende, der er bosat i Danmark. Så er det, man spørger: Hvori ligger ikke den faste, men den *fair* integrationspolitik i den her afgørelse?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det kan godt være, hr. Ole Sohn normalt ikke blander sig i integrationsspørgsmål, men jeg er dog vidende om, at hr. Ole Sohn har mange års erfaring i Folketinget og også ved, at Folketings-

salen nok ikke er det helt rigtige sted at drøfte en konkret sag, der er stillet et § 20-spørgsmål om.

Jeg har som minister ikke mulighed for at svare på en konkret personsag, for det ville kræve, at vi diskuterer personoplysninger. Jeg tror også, at hr. Ole Sohn vil være enig med mig i, selv om hr. Ole Sohn nu har fremlagt en del ting, at det ikke er hensigtsmæssigt. Så det har jeg ikke mulighed for, og jeg synes heller ikke, det er hensigtsmæssigt, at vi står her og behandler en konkret sag, og som minister har jeg simpelt hen ikke mulighed for det.

Men jeg kan generelt oplyse, at udlændingemyndighederne, når de træffer de her afgørelser, altså inddrager samtlige de oplysninger, der ligger, som kan belyse ægtefællernes samlede personlige og familiemæssige situation og tilknytning til Danmark.

De er også indgået i denne sag, som de gør i alle andre sager, og det ligger til grund for den endelige afgørelse.

Men jeg har ikke mulighed for at gå ind i en konkret sag, selv om hr. Ole Sohn hiver den endnu mere frem. Det har jeg altså ikke mulighed for inden for de rammer, der ligger for svar på § 20-spørgsmål.

Ole Sohn (SF):

Ministeren har så sandelig da mulighed for at give en redegørelse for, hvad det er for nogle principielle overvejelser, der ligger bag Udlændingestyrelsens afgørelser. Det er netop derfor, jeg har frembragt sagen på det grundlag, jeg har gjort.

Ministeren må da kunne give et svar til Folketinget på, om det er udtryk for en fair integrationspolitik, at man i en familie, hvor Danmark altså har givet en ansøgers ægtefælle og fire børn opholdstilladelse, nu river moderen væk fra sin mand og fire børn, eller om det er et udtryk for en fejl. Hvis det er det, så må man tage sagen op igen.

Men der må jo ligge nogle principielle overvejelser bag, at man kan komme i situationer, hvor Udlændingestyrelsen mener, det er udtryk for en fair integrationspolitik, at man skiller et ægtepar ad, hvor man siger ja til, at manden og fire børn har opholdstilladelse, mens moderen ikke får det.

Moderens familie og mandens familie bor i Danmark; alle på nær en bor i Danmark. Det er jo principielt, det er jo ikke et spørgsmål om navnet. Når jeg har nævnt navnet ikke i det her